

விவசாய தொழில்நுட்ப தகவல்களை விரிவாக்க அலுவலர்களிற்கு மிக விரைவாக வழங்கும் ஒரு கையேடு.

விவசாயத் திணைக்களத்தின் தேசிய விவசாய தகவல், தொடர்பாடல் நிலையத்தின் வெளியீடு.

தொழில்நுட்ப பிரசாரம் இலக்கம் 23- 2020 ஆகஸ்ட்

ஒரு நாற்றுமேடையில் இருந்து கொள்வனவு செய்த மாக்கன்றை வீட்டுத் தோட்டத்தில் கவனமாக நடுகை செய்து அதனை சுதந்திரமாக வளர அனுமதிக்காமல் விஞ்ஞான ரீதியாக கத்தரித்து, சிறந்த விளைச்சலைத் தரும் மாமரமாக உருவாக்குவது பற்றி கடந்த கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். விதானத்தின் இலைகள் அனைத்தும் வெயிலிற்கு வெளிக்காட்டப்பட்டு, கூடியளவில் உணவு உற்பத்தி நடைபெறும் கிளைகளைத் உருவாக்குவது இக்கத்தரித்தலின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். அதுமட்டுமன்றி பீடைகளின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்காக இளங் காய்களுக்கு உறையிடுவதற்கும், அறுவடையை இலகுவாக்குவதற்கும் ஏற்றவாறு மரத்தின் உயரத்தை குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது.

இந்த முறையில் ஒரு இளம் மாக்கன்றைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் ஒருவரின் விருப்பப்படி ஒரு மரத்தை உருவாக்க முடியும் என்றாலும், இன்று நாட்டில் பெரும்பாலான மா மரங்கள் நடப்பட்டாலும், அது அத்தகையதொரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் இல்லை. எனவே, மரம் வளர்வது அதன் விரும்பியபடி விளைச்சலைத் தருவது இயற்கையின் விதிகளின்படி அவற்றின் வர்க்கங்களைத் தக்கவைக்கத் தேவையான விதைகளை உற்பத்தி செய்து அவற்றை சூழலுக்கு விடுவிப்பதைத் தவிர, விவசாயியின்

பொருளாதார நலனை பூர்த்தி செய்ய முடியாதுள்ளது. கிளைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்துக் காணப்படுவதால் இந்தப் பயிர்களில் சூரிய ஒளியை உறிஞ்சும் வீதம் மிகவும் குறைவாகவுள்ளது. இதன் காரணமாக விளைச்சலும் மிகக் குறைவடையும். மரங்களள் உயரமாக வளருவதனால் உருவாக்கப்படும் குறைந்தளவிலான காய்களை எமக்குப் பெற்றுக் கொள்வது கடினம். குறிப்பிடத்தக்க அளவு காய்கள் பழு ஈக்களினால் சேதமடைந்தும், பழுக்கும் போது வெளவால், அணில் போன்ற பிற விலங்குகளின் உணவாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதுபோன்ற சேதங்களை தொடர்ச்சியாக சகித்துக் கொண்டு இருக்காமல் விஞ்ஞான முறையின்படி ஒரு பழைய மாமரத்தை கூட கத்தரித்து, விவசாயி கையாளக்கூடிய விதத்தில் ஒரு மரத்தை உருவாக்கலாம் என்றும் அங்குணுகொலபெலஸ்ஸ ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின்

ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இருப்பினும், கத்தரித்தலின் பின் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு விளைச்சலைப் பெற முடியாது என்பதை விவசாயி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

“பல தசாப்தங்கள் பழமையான ஒரு மா மரத்தைக் கூட கடுமையான கத்தரித்தல் முறையின் கீழ் “ஒழுங்கமைக்க” முடியும். மிகவும் பழமையான மரங்களுக்கு இது பொருளாதார ரீதியாக இலாபகரமான முறை அல்ல. மண்ணில் சீறந்த ஈரப்பதன் இருக்கும் காலத்தை இதற்காக தெரிவு செய்ய வேண்டும். நன்கு வளர்ந்துள்ள ஒரு கிளையை மாத்திரம் விட்டு, ஏனைய அனைத்து கிளைகளும் வெட்டப்படும். இதன்படி காணப்படும் மொத்த கிளைகளில் சுமார் 80% அகற்றப்படுகின்றன. கத்தரித்தலை மேற்கொள்ளும் உயரத்தை விவசாயியின் விருப்பப்படும் மரத்தின் கிளைப் பிரிந்திருக்கும் அமைப்பின் படும் தீர்மானிக்க வேண்டும். தரையில் இருந்து 2.5, 3.0, 3.5, 4.0, 4.5 மீட்டர் உயரத்திற்கு கத்தரிக்கப்பட்ட தாவரங்கள் எமது ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் உள்ளன”

அங்குணுகொலபெலஸ்ஸ ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பூங்கனியியல் பயிர்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளும் உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர் திரு டபிள்யூ.ஏ. விஜிதவரண இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறெனின் கத்தரித்தலை மேற்கொள்ள இம் மழைக் காலம் மிகவும் உகந்தது. அதிக மழை, அதிக உலர் காலத்தைத் தவிர்ப்பது நல்லது. பெரும்பாலான கிளைகள் கத்தரிக்கப்படும் போது மண்ணில் உள்ள நீர் தாவரத்தினால் அகத்துறிஞ்சப்படுவதற்கு உதவும் இலைகளில் இருந்து நீர் ஆவியாவதால் உருவாகும் அகத்துறிஞ்சல் சக்தியை அல்லது வெளியேற்றும் சக்தியைப் பெரும்பாலான கிளைகள் இழக்கும். இதனால் கத்தரித்தலை மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தில் நீரை இலகுவாக அகத்துறிஞ்ச மண்ணில் அதிக நீர் காணப்பட வேண்டும். மண் நன்கு ஈரப்பதனைக் கொண்டு இருந்தாலும், சிறிது அகத்துறிஞ்சல் நடைபெற ஒரு கிளை எஞ்சியிருக்க வேண்டும். எஞ்சியிருக்கும் இக்கிளை பிரதான கிளையாக இல்லாதிருப்பதோடு மரத்தின் சமநிலையை பாதிக்காதவாறு அதிக இலைகளைக் கொண்ட ஒரு சிறிய கிளையாக இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் வேர் அமைப்பிற்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியும், வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நீரும் அகத்துறிஞ்சப்படுகின்றது. ஒரு பழைய மா மரத்தின் மொத்த கிளைகளில் சுமார் 80% அகற்றப்பட்டு பெரிய அளவிலான விறகு உற்பத்தியாகும். பலவீனமான மரக்கம்பு வகைக் காரணமாக, இவற்றை நீண்ட காலம் பேண முடியாது. எனவே, கத்தரித்தலின் பின் பெறப்படும் மரக்கம்புகளிற்கு பொருளாதார பெறுமதியை பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு முறையை ஆயத்தப்படுத்தி கத்தரித்தலை ஆரம்பிப்பது மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

கத்தரித்தல் மேற்கொள்ளப்படும் தாவரத்தின் முதலாம் கிளை பிரிவடைதல் அடிப்பகுதியில் நடைபெற்று, பிரிவடைந்த இடத்திற்கு மேலே தரையில் இருந்து குறைந்த உயரத்தில் கிளைகளை வெட்ட முடியும். தரை மட்டத்திலிருந்து குறைந்த உயரத்தில் குடை வடிவ விதானத்தை உருவாக்குவது அத்தகைய தாவரத்தின் நன்மையாகும். தாவரத்தில் ஓரளவு உயரத்தில் கிளைகள் அமைந்திருக்கும் எனின் அதனை விட உயரத்தில் கத்தரிப்பதால், எதிர் காலத்தில் உருவாகும் தாவரம் ஓரளவு உயரமாக வளருவதை தவிர்க்க முடியாது.

“கிளைகளை வெட்டுவதற்காக இயந்திரக் கத்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வெட்டுத் தளத்தில் நீர் தேங்காதவாறு சாய்ந்த கோணத்தில் வெட்ட வேண்டும். அதேபோல் கிளையொன்றை வெட்டும் போது அது பிரதான தண்டுடன் தொடர்புபடும் இடத்தில் வெட்டாமல் குறிப்பிட்ட சில அங்குலத்தில் வெட்ட வேண்டும். வெட்டப்பட்ட மேற்பரப்பில் ஒரு பங்குக நாசினியை பூசி, அது உலர்ந்த பின் அதற்கு மேல் வெள்ளை நிற வர்ணப் பூச்சியினை பூசி காயத்தை மறைக்க வேண்டும். இவ் வர்ணத்தை வருடத்திற்கு ஒரு முறை என பூச வேண்டும்.

தாவரத்தின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு கடைபிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகள் பற்றி திரு விஜிதவர்ண அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். கத்தரித்த கிளைகளில் சிறகு காலத்திற்கு செயலற்று இருந்த பக்கவாட்டு அரும்புகள் தோன்ற ஆரம்பிக்கும். தாம் விரும்பும் விதானத்தை உருவாக்க போதுமான எண்ணிக்கையிலான கிளைகளை விட்டுவிட்டு, புதிதாக உருவாகும் கிளைகளை அகற்ற விவசாயி தயங்கக்கூடாது. ஏராளமான புதிய தளிர்கள் மீண்டும் முளைப்பதால் தளிர்களை பல முறை “ஐதாக்க” வேண்டியது இயற்கையானது. இளம் தளிர்கள் அந்திரக்னோஸ் போன்ற பங்கசு நோய்களாலும், மாவண்டுகள் போன்ற பீடைகளின் தாக்கத்தினாலும் பாதிப்படைவதால் முறையான பீடைநாசினிகளையும் பங்கசு நாசினிகளையும் பயன்படுத்துவதும் ஒரு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகும். கத்தரித்தலின் பின் புதிதாக தோன்றிய தளிர்களில் ஏற்படும் இவ்வாறான தொற்று நோய்களின் பாதிப்புக்களால் கத்தரித்தல் தோல்வியடையும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தாவரத்தின் உயிரியல் செயல்பாடுகளுக்கு உருவாக்கப்பட்ட புதிய விதானம் போதுமானதாகத் எண்ணினால், முன்பு மிகுதியாக விட்ட பழைய கிளையை இப்போது வெட்ட முடியும். இதற்காக பெரும்பாலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்கள் எடுக்கும்.

மீளுருவாக்கக் கத்தரித்தலை மேற்கொண்டு விவசாயியின் விருப்பப்படி ஒரு மா மரத்தை முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள இரண்டரை ஆண்டுகள் ஆகும். இதன் பின்னர் முறையான பராமரிப்போடு ஒரு விதானத்தை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பராமரிப்பது விவசாயியின் பொறுப்பாகும். தேவையானளவு விதானம் வளர்ச்சியடைந்த பின் செயற்கையாக பூத்தலைத் தூண்ட முடியும்.

பிரதி :- சனத் எம். பண்டார, உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர், தேசிய விவசாயத் தகவல், தொடர்பாடல் நிலையம், கன்னொறுவை
தொழில்நுட்ப உதவி :- டப்.ஏ. விஜிதவர்ண- உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர், அவரை, எண்ணெய்ப் பயிர்கள் ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி நிறுவனம், அங்குணுகொலபெலஸ்ஸ.
தமிழாக்கமும், கணனி வடிவமைப்பும் :- லிசோதா செல்வராஜ், தேசிய விவசாயத் தகவல், தொடர்பாடல் நிலையம், கன்னொறுவை

மேற்பார்வை மற்றும் ஆலோசனை : எஸ். பெரியசாமி (பணிப்பாளர்)

ஐ.எஸ்.எம். ஹலீம்தீன் (உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர்)